

brug af kendskab til opfindelsen. Med hensyn til det nærmere indhold af udtrykket „misbrug“ henvises til bemærkningerne til § 2 om det heri anvendte tilsvarende udtryk.

Ud fra samme betragtninger, som er anført ved § 2, stk. 3, nr. 1. er formuleringen ændret i forhold til komiteernes udkast.

Også væsentlige foranstaltninger til udnyttelse af opfindelsen kan begrunde forbenyttelsesret. Spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltningerne er væsentlige, må i almindelighed bedømmes i forhold til, hvad der sammenlagt kræves for at iværksætte udnyttelsen.

Til § 5.

Ifølge denne bestemmelse er patent ikke til hinder for, at andre end patenthaveren udnytter opfindelsen ved brug af et udenlandsk køretøj, fartøj eller luftfartøj, når det midlertidigt eller tilfældigt befinder sig her. Såfremt en fremmed stat indrømmer tilsvarende ret for danske luftfartøjer, skal handelsministeren endvidere kunne bestemme, at reservedele og tilbehør til luftfartøjer uanset et meddelt patent må indføres og anvendes her til reparation af luftfartøjer, der er hjemmehørende i vedkommende land.

Bestemmelsen i stk. 1 er begrænset til transportmidler, der udnyttes i den internationale samfærdsel.

Bestemmelsen, der svarer til komiteernes forslag, er nødvendig af hensyn til Pariser-konventionen (art. 5 ter) samt konventionen af 7. december 1944 angående international civil luftfart (art 27).

Spørgsmålet er i den gældende patentlov behandlet i bestemmelsen i lovens § 5, stk. 2, 1. pkt. I forhold til denne bestemmelse medfører forslaget ikke væsentlige ændringer.

Det er ikke fundet påkrævet at opretholde reglen i patentlovens § 5, stk. 2, 2. pkt., der gør undtagelse for tilbehør til samfærdselsmidler, indkøbt i udlandet samt for tilbehør til dansk skib, der på grund af havari er istandsat i udlandet. Reglen har ikke fundet større anvendelse i praksis og indebærer en indskrænkning i patenthaverens beskyttelse mod import, som ikke kan begrundes med hensynet til den internationale samfærdsel.

Til § 6.

Denne bestemmelse regulerer den i praksis meget vigtige prioritetsret. Bestemmelsen giver handelsministeren beføjelse til at bestemme, at en ansøgning om patent på en opfindelse, som tidligere er angivet i en ansøgning om beskyttelse i et fremmed land, i forhold til reglerne i § 2, stk. 1 og 2 (nyhedskravene) og § 4 (forbenyttelsesret) på begæring skal

anses som indleveret på samme tidspunkt som ansøgningen i det pågældende fremmede land.

Også denne bestemmelse har sin baggrund i Pariser-konventionen, der pålægger de tilsluttede lande på visse vilkår at indrømme den her omhandlede prioritetsret.

En tilsvarende ret er hjemlet i den gældende patentlovs § 28. I modsætning til denne bestemmelse overlader forslaget den nærmere udformning af vilkårene til administrative forskrifter.

Til § 7.

Efter denne bestemmelse er der adgang for patenthaveren til at opnå et såkaldt tillægspatent på en opfindelse, der består i en videreudvikling af den oprindelige opfindelse.

Adgangen til at søge om tillægspatent udelukker ikke ansøgeren fra i stedet at ansøge om sædvanligt, selvstændigt patent på opfindelsen.

Et selvstændigt patent kan imidlertid være udelukket ved reglen i § 2, stk. 2, 2. pkt. Som det fremgår af bemærkningerne til denne bestemmelse, indebærer denne, at også indholdet af tidligere indleverede patentansøgninger under visse betingelser skal have nyhedshindrende virkning, hvilket skal gælde, også hvor den senere ansøgning er indleveret af samme ansøger.

Dette vil kunne virke urimeligt i visse situationer, og forslaget tager sigte på at eliminere disse urimeligheder.

Tillægspatent skal kunne meddeles, såfremt ansøgning herom indleveres, inden ansøgningen om hovedpatentet er blevet almindeligt tilgængelig i henhold til § 22, og uanset om den heri angivne opfindelse ikke opfylder kravet i § 2, stk. 1, i forhold til ansøgningen om hovedpatentet.

Efter den gældende patentlov kan der meddeles tillægspatent på forandringer ved en opfindelse, hvorpå der er givet patent.

Den gældende ordning må antages oprindelig at have haft de tilfælde for øje, hvor der er gjort en opfindelse af banebrydende natur, således at et nyt område af teknikken er blevet indvundet. Har opfinderens under det fortsatte udviklingsarbejde gjort opfindelser, der er afhængige i forhold til pioner-opfindelsen, kan det synes rimeligt, at han kan få patentbeskyttelse for denne opfindelse med lavere omkostninger end ellers.

Som en væsentlig begrundelse for den gældende tillægspatentordning kan også nævnes hensynet til den økonomisk mindrebedmedlede opfinder. Den gældende ordning opfylder imidlertid ikke, eller i hvert fald kun på en utilstrækkelig måde, denne opgave.

Det må antages, at ordningen i praksis har tjent